

Arrest

nr. 343 572 van 26 maart 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 12 maart 2025 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid van het beroep

In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter wijst op de door verweerder verstrekte update van het administratief dossier. Verzoeker deelt mee dat hij na het tussenkomen van de bestreden beslissing “naar Frankrijk is geweest” om aldaar een verzoek om internationale bescherming in te dienen, maar inmiddels ingevolge de toepassing van de Dublin III-verordening weer in België verblijft, wat hij evenwel niet kan staven met stukken. De voorzitter wijst erop dat verzoekers belang bij het beroep in vraag kan worden gesteld op grond van de vaststelling dat hij met het willen verwerven van een beschermingsstatuut in Frankrijk en een verblijfsmachtiging in België verschillende doelstellingen nastreeft. Verzoeker repliceert dat hij “zijn kans heeft gewaagd” in Frankrijk, maar een belang bij zijn beroep behoudt “omdat hij nog geen officieel verblijf heeft” en de buitengewone omstandigheden die hij in zijn aanvraag om verblijfsmachtiging heeft ingeroepen ongewijzigd zijn. Finaal streeft hij ernaar “een verblijf te verwerven”, onder welke vorm of in welk land dan ook”.

De aan de verzoekende partij ter terechtzitting meegedeelde update verstrekt door de verwerende partij, die op 16 februari 2026 ook naar de dominus litis werd verstuurd, luidt als volgt: “08.08.2025: *verlenging overdrachtstermijn geldig tot 15.10.2026*”. Uit de bijgevoegde door de Franse autoriteiten geleverde informatie blijkt dat de Belgische autoriteiten op 15 april 2025 hun akkoord hebben betuigd om verzoeker terug te nemen maar dat verzoeker is ondergedoken (“*a pris la fuite*”) waardoor ze tot 15 oktober 2026 de tijd krijgen om verzoeker over te dragen aan België, zo stellen de Franse autoriteiten.

Het indienen van een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk wijst erop dat verzoeker een andere grondslag ziet voor zijn verblijf in een ander land en dus niet meer geïnteresseerd is om een verblijfsmachtiging te verwerven in België op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Dit veronderstelt een aangehouden verblijf in België tijdens de beroepsprocedure die werd ingesteld tegen de bestreden beslissing. Verzoeker beweert wel maar toont niet aan dat hij ondertussen weer in België is. Dergelijke blote bewering volstaat niet om de melding van de Franse autoriteiten te doorkruisen dat verzoeker is ondergedoken. Nu verzoeker niet aantoonbaar is in België te bevinden, kan hij alhier niet langer worden gemachtigd tot een verblijf. Dat verzoeker “*onder welke vorm*” dan ook en “*in welk land dan ook*” een verblijf wil versieren houdt niet bepaald in dat hierover anders moet worden geoordeeld.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter,

T. LEYSEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA